

Sygn. akt VPz 61/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga

Sędziowie: SSO Krzysztof Główczyński

SSO Andrzej Marek

po rozpoznaniu w dniu 31 grudnia 2014 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. I.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna Oddział - Zakłady (...) w K.

o odszkodowanie

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w Lublinie

z dnia 7 października 2014 roku

sygn. akt IV P 167/12

postanawia:

- oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 października 2014 roku Sąd Rejonowy w Lublinie oddalił wniosek powoda o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 21 marca 2014 roku oraz wniosek w tym przedmiocie jako spóźniony odrzucił.

W uzasadnieniu wskazał, iż treść wniosku o przywrócenie terminu nie dawała podstaw do uznania braku po stronie pełnomocnika powoda winy w spóźnionym złożeniu wniosku.

Stwierdził, iż wina strony jest tożsama z winą pełnomocnika lub osoby którą się posłużył. Jako kryterium istnienia winy, podobnie jak i jej braku, przyjmuje się obiektywny miernik staranności. Dopuszczenie się przez stronę chociażby lekkiego niedbalstwa, daje podstawę do przyjęcia jej winy, a tym samym nie uzasadnia przywrócenia terminu. Za zaniechanie powoda uznać należy również zaniechanie osoby, którą się posłużył. Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Rejonowy oddalił wniosek o przywrócenie terminu i odrzucił wniosek, jako wniesiony po terminie (art. 328 § 1 k.p.c.).

Postanowienie powyższe zaskarżył zażaleniem pełnomocnik powoda domagając się jego zmiany poprzez uwzględnienie wniosku o przywrócenie terminu do sporządzenia wyroku z dnia 21 marca 2014 roku.

Zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia polegający na uznaniu, iż w przedmiotowej sprawie nie zaistniały przesłanki uzasadniające przywrócenie terminu do sporządzenia uzasadnienia, co w konsekwencji spowodowało odrzucenie wniosku w tym przedmiocie.

Skarżący argumentował, iż nie można mu przypisać winy w niedochowaniu terminu. Po rozprawie odbytej w dniu 8 marca 2014 roku uzyskał od aplikanta adwokackiego zastępującego go w sprawie informację, iż kolejny termin rozprawy nie został wyznaczony. Z tych względów należy uznać, iż w sprawie nie nastąpiło chociażby lekkie niedbalstwo, albowiem osoba reprezentująca D. I. została w sposób oczywisty wprowadzona w błąd.

Sąd Okręgowy zważył:

Spośród rozstrzygnięć zawartych w postanowieniu z dnia 7 października 2014 roku zaskarżalne jest jedynie postanowienie o odrzuceniu, jako spóźnionego, wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 21 marca 2014 roku. Zażalenie na postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do tej czynności nie przysługuje. Postanowienie w tym przedmiocie podlega jednak kontroli instancyjnej w razie zaskarżenia postanowienia o odrzuceniu wniosku o sporządzenie uzasadnienia. Podstawą takiej kontroli są przepisy art. 397 § 2 w związku z art. 380 k.p.c.

Sąd I instancji, wbrew twierdzeniu zażalenia, prawidłowo ustalił, iż brak jest w sprawie możliwości przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 21 marca 2014 roku. Osobom reprezentującym powoda można bowiem przypisać winę w jego niedochowaniu.

Z protokołu rozprawy z dnia 4 marca 2014 roku, na której powód reprezentowany był przez działającą z upoważnienia adwokata A. S. aplikantkę adwokacką A. W., wynika w sposób jednoznaczny, iż sprawa została odroczone na dzień 21 marca 2014 roku co ogłoszono obecnym zobowiązując do stawiennictwa w nowym terminie bez odrębnych wezwań.

Udzielenie upoważnienia przez reprezentującego powoda adwokata dla aplikanta adwokackiego doprowadziło do sytuacji, iż powoda mogły reprezentować w rzeczywistości 2 osoby to jest zarówno A. S. jak i A. W.. W takich okolicznościach nawet ewentualny brak wiedzy adwokata A. S. o wyznaczonym na dzień 21 marca 2014 roku kolejnym terminie rozprawy (podnoszony w zażaleniu), skoro wiedzę taką miała aplikantka A. W. upoważniona również do reprezentowania strony, świadczy o zawinieniu. Nie było bowiem obiektywnych przeszkód w do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia w terminie.

Niezależnie od powyższego niedostatki w komunikacji między adwokatem a aplikantem, którego upoważnił do reprezentowania swojej osoby jako pełnomocnika strony obciążają adwokata, a w konsekwencji stronę od której otrzymał pełnomocnictwo.

Mając powyższe na uwadze uznał Sąd Okręgowy, iż Sąd I instancji prawidłowo ocenił, że brak jest w sprawie przesłanek do przywrócenia terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku z dnia 21 marca 2014 roku i w konsekwencji zasadnie odrzucił, jako spóźniony, wniosek w tym przedmiocie.

Zażalenie jako niezasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 397 § 2 w związku z art. 385 k.p.c.